

Arrest

nr. 210 943 van 15 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 1 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat F. JACOBS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 30 mei 2016, verklaart er zich op 27 september 2016 vluchteling.

1.2. Op 22 december 2017 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 28 december 2017 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U werd geboren op 04-05-1992 in Benguela, Angola. U bent etnisch Bakongo en u bent katholiek christen. U woonde van uw geboorte tot uw vertrek op 25-05-2016 in de straat [...] in Benguela. U bent tot de zesde graad middelbaar naar school geweest. U bent ongehuwd en u heeft geen kinderen.

U was stichter van het project 'Projecto amor ao proximo', opgericht op 20-12-2014, een organisatie die behoeftige mensen zoals wezen en invaliden helpt. Jullie organisatie had een donatie gedaan, maar de MPLA, de partij die aan de macht is in Angola, zei dat zij zelf dit geld gedoneerd hadden. U wou dat er specifiek gezegd werd dat jullie onafhankelijk waren van de MPLA en niet dat de naam van jullie organisatie gebruikt werd voor het MPLA. U bent op 19-06-2015 thuis gearresteerd door de politie en u werd 3 dagen vastgehouden op het politiecommissariaat van Viana. U werd vrijgelaten op 21-06-2015 nadat u zei dat u akkoord ging met die donatie.

U reisde met uw eigen paspoort en een visum voor Portugal op 25-05-2016 van Luanda, Angola naar Portugal. U nam het vliegtuig in Lissabon, Portugal op 30-05-2016 naar België, waar u aankwam op 30-05-2016 en er asiel aanvraag op 27-09-2016.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U verklaarde dat er een groot onweer was in Benguela in 2015 en dat er huizen vernietigd waren (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde dat u ontslag nam op uw werk, u zich wou toewijden aan mensen die geen dak meer boven hun hoofd hadden, dat jullie op 28-03-2015 kleding, dekens en voeding brachten naar mensen die dakloos waren geworden en dat er een televisieploeg aanwezig was die jullie acties filmde en verslag bracht over wat er was gebeurd. U verklaarde dat er echter **niet werd gesproken over de naam van jullie vereniging bij het uitzenden van die beelden** maar dat het uitging van de MPLA [Angolese regeringspartij]. U verklaarde dat u daarna naar de kantoren van de Angolese televisie [TPA] bent gegaan om te zeggen dat ze bij die beelden moesten vermelden dat het om jullie vereniging ging en niet over de MPLA, waarna ze zeiden dat ze niets meer konden doen. U bent later nog eens teruggegaan naar de kantoren van de Angolese televisie, waarna u opnieuw bot ving. U verklaarde dat u later gearresteerd werd door de politie omdat ze wisten dat u naar de TPA [Angolese televisie] was gegaan en ze vroegen u om te stoppen [met aan te dringen over het feit dat u wou dat uw organisatie vermeld werd bij die beelden] (gehoorverslag CGVS, p. 8). U ging akkoord met de politie en u werd na 2 dagen vrijgelaten. U verklaarde dat uw organisatie Projecto Amor ao Próximo ofwel PAP was (gehoorverslag CGVS, p. 9). U legde een USB-stick neer, waarover u verklaarde dat de bewuste reportage te zien is waarin verwezen wordt naar het MPLA (gehoorverslag CGVS, p. 14). De klank bij de reportage werd vertaald door een vertaler die het Portugees machtig is [zie vertaling geschreven blad bij filmpje1, toegevoegd aan administratief dossier] en uit de vertaling blijkt dat de nieuwsanker bij de beelden het volgende zegt: "...jongeren tonen hun solidariteit. Het 'Projecto Amor ao Próximo' brengt zo 150 maaltijden per dag naar deze jongeren". **Uit de vertaling blijkt dus dat uw organisatie 'Projecto Amor ao Próximo' wel degelijk vermeld wordt bij de beelden, wat haaks staat op uw verklaringen dat uw organisatie niet wordt vermeldt bij de beelden.** Iedereen die deze beelden bekijkt en de ondertitels kan lezen waarin de MPLA vermeld wordt ["MPLA toont zich solidair met slachtoffers van de natuurramp"] en dus de Portugese taal machtig is, kan ook horen dat uw organisatie vermeld wordt. **Het dient opgemerkt te worden dat het kernelement waarop de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas gebaseerd zijn, verzonnen is.** Door het feit dat u hierover probeert te liegen en door het feit dat uw organisatie wel degelijk vermeld wordt bij het uitzenden van deze beelden over de liefdadigheidsactie, kan er dan verder ook geen geloof worden gehecht aan uw pogingen bij de Angolese televisie om de naam van uw organisatie wel te laten vermelden bij de beelden [dit zou immers compleet nutteloos geweest zijn gegeven het feit dat de naam van uw organisatie wel degelijk wordt vermeld bij de beelden en er dus geen probleem is] noch aan uw arrestatie door de politie die voortvloeit uit uw aandringen bij de Angolese televisie.

U legde daarnaast ook nog een Word-document neer die op uw usb-stick stond, waarop het door u geopperde asielrelaas staat uitgeschreven [zie informatie toegevoegd aan administratief dossier]. Er kan echter opgemerkt worden dat deze geschreven versie op sommige punten manifest tegenstrijdig is met uw verklaringen afgelegd tijdens het gehoor op het CGVS. U verklaarde immers dat u op de 30ste, na de uitzending van die beelden, naar de directie van het TPA [Angolese televisie] bent gegaan en hen zei dat ze bij die beelden moesten vermelden dat het over jullie vereniging ging en niet over het MPLA (gehoorverslag CGVS, p. 7), waarna u te horen kreeg dat ze niets meer konden doen, dat de beelden uitgezonden waren, dat het een afgesloten hoofdstuk was en dat u later moest terugkomen. U bent teruggegaan, waarna de persoon die u ontving zei dat u moest ophouden met aandringen en het anders in uw nadeel zou kunnen lopen.

Volgens de versie op het Word-document besloten jullie echter te gaan protesteren aan de Televisão Pública de Angola, waarna de openbare televisie van Angola niet reageerde, er geen enkele officiële brief naar jullie werd gestuurd en er jullie werd gezegd dat jullie zich gedeisd moeten houden. Uw versies, waarbij u de ene keer [alleen] naar de directie van de openbare Angolese televisie zou gegaan zijn en tot tweemaal toe een gesprek met een medewerker zou gehad hebben, is tegenstrijdig met de versie waarin jullie besloten te gaan protesteren, maar er geen reactie kwam van de openbare televisie van Angola. U verklaarde verder dat u op 18 mei naar de gemeente bent gegaan om in orde te zijn met uw militaire verplichtingen, waar u te horen kreeg dat u na 2 weken moest terugkeren en op 18 mei naar het TPA [Angolese televisie] bent gegaan om uw verhaal te doen over wat er gebeurd was in Benguela. Dit is echter weinig coherent met het Word-document waarin staat dat u op 18-05-2015 naar de gemeente ging voor een uittreksel uit het strafregister voor professionele redenen, waar u te horen kreeg dat u een week nadien moest teruggaan en u helemaal niets vermeld heeft over een bezoek aan TPA [integendeel, het enige dat u vermeldde was dat jullie op 30-03-2015 gaan protesteren waren aan de TPA]. U verklaarde dat u opgepakt werd door de politie op 19-06-2015 en naar het **politiekantoor in Viana** werd gebracht. In het Word-document staat echter dat u meegenomen werd naar een voor u **onherkenbare plaats** en na twee nachten naar huis werd gebracht: dat u enerzijds zegt dat u naar het politiekantoor van Viana werd gebracht hoewel u eerder verklaard had dat u het een onherkenbare plaats was, is tegenstrijdig [des te meer gezien het gehoor op het CGVS later plaatsvond dan het moment waarop u de versie in het Word-document samenstelde, en de feiten dus al langer geleden zijn op het moment van het gehoor].

Ten slotte kan nog opgemerkt worden dat, indien de vervolgingsfeiten waargebeurd zouden zijn – wat hierboven betwist wordt – het uiterst vreemd is dat u simpelweg nog een jaar in Angola bleef na uw arrestatie: u verklaarde dat u opgepakt werd op 19-06-2015, twee dagen in de gevangenis zat, daarna een akkoord sloot met de politie en op 25-05-2016 vertrokken bent uit Angola (gehoorverslag CGVS, p. 8). U gevraagd of u naar Europa reisde met uw eigen paspoort (gehoorverslag CGVS, p. 22), antwoordde u bevestigend. U gevraagd welk visum u had, antwoordde u [een visum van] Portugal. U gevraagd hoe u daar bent aan geraakt, verklaarde u dat u naar de ambassade van Portugal bent gegaan. U gevraagd hoe u door de paspoortcontrole bent geraakt op de luchthaven (gehoorverslag CGVS, p. 23), verklaarde u dat u iemand kent bij de immigratiedienst en dat die u heeft geholpen om de controle te passeren zonder dat u gecontroleerd werd. U verklaarde dat u op de luchthaven toekwam, dat die vriend uw paspoort en ticket vroeg, dat u hem moest volgen en dat u dan wachtte op uw vlucht. U gevraagd of u dan niet vreesde dat de autoriteiten erachter zouden komen dat u het land ontvluchtte indien u reisde met uw eigen paspoort (gehoorverslag CGVS, p. 24), verklaarde u dat u bang was, maar het een groot risico is om met een andere identiteit te reizen. Het dient opgemerkt te worden dat het feit dat u simpelweg met uw eigen paspoort reisde, hoewel u de Angolese autoriteiten vreesde, ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de door u geopperde vrees ten opzichte van de Angolese autoriteiten. Uw uitleg dat u zomaar zonder controle door de paspoortcontrole kon geraken, op weg naar de Schengenzone in Europa, zonder dat u enigszins concreet weet uit te leggen hoe u hierin slaagde, of op welke wijze uw vriend beweerdelijk erin geslaagd zou zijn om u door de paspoortcontrole te laten passeren - u verklaarde immers niet te weten wat uw vriend, die u op de luchthaven bijstond, eigenlijk deed met uw papieren, alvorens u erin slaagde het land per vliegtuig te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) - is onaannemelijk, en overtuigt niet. Het kan dan ook enkel vastgesteld worden dat u met uw eigen paspoort Angola verliet via de internationale luchthaven. Dit wijst er geenszins op dat u gezocht zou worden door de Angolese autoriteiten.

U legde een aantal documenten neer. Op de USB-stick die u neerlegde staan verder foto's waarop u te zien bent met een T-shirt van de organisatie PAP: het CGVS betwist niet dat u actief bent geweest in deze organisatie of dat u enige linken zou hebben [gehad] met deze organisatie. Op deze USB-stick staan nog twee filmpjes (zie print screen van filmpje 2 en 3), waarop enkele jongeren te zien zijn die aan het dansen zijn, en niets meer dan dat. U legde nog Angolese identiteitsdocumenten neer, zoals een geboorteakte en een uittreksel uit de burgerlijke stand. Het CGVS betwist uw Angolese identiteit echter niet. Deze documenten weten dan ook bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.

Gelet op het voorgaande, kan er in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 2, § 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van *“het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing”*, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming.

Bij de uiteenzetting van de feiten in zijn verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“De feitelijke omstandigheden die tot de vlucht hebben geleid van verzoekende partij werden als volgt samengevat op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ;

[...]

Deze korte samenvatting stemt met de beleefde feiten overeen;

De samenvatting is echter niet van aard om de context te weergeven waarin de feiten zich hebben voorgedaan , een context die echter ook de motivering en de gemoedtoestand van de verzoekende partij in een andere daglicht stelt.

Vooreerst dient te worden benadrukt dat de verzoekende partij afkomstig is uit een familie dat tot de goede middenstand behoort, zeker voor Angola : de vader had een eigen import-export bedrijf waar de moeder ook tewerkgesteld was als kokin, de verzoekende partij had kunnen studeren en had een goede job.

Verzoekende partij is een katholiek christen die steeds bekommerd was met haar medemens en met de blijvende en schrijnende armoede van het land en van een belangrijk deel van de bevolking , een land dat steeds één van de armste Afrikaanse staten is ondanks een belangrijk potentieel.

Die blijvende armoede schrijft zij toe aan 40 jaar MPLA regering en beheer, een regering die het land uitgeput heeft en dat door corruptie ondermijnd is.

Zij is in 1992 geboren en op 23 jarige leeftijd werd zij plaatselijk geconfronteerd met de rampzalige gevolgen in haar streek van de overstromingen van maart 2015.

Het was de eerste grootschalige natuurlijke ramp die zij meemaakte en zij wenste hierop actief te reageren door hulp te bieden.

Noch de beslissing noch het administratief dossier geven een idee van de ramp weer.

[...]

Verzoekende partij heeft nooit aan politiek gedaan maar is steeds bezorgd geweest door de armoede van de bevolking reden waarom zij eraan dacht een vereniging PAP Projeto Amor ao Proximo , te stichten met als doel hulp te bieden aan behoeftigen, in casu kinderen en oude mansen.

De overstromingen hebben niet alleen de schrijnende noden van de bevolking in het daglicht gesteld maar ook het gebrek aan efficiënte regering en beheer : uit de persartikels blijkt inderdaad heel duidelijk dat indien de regen niet kan worden beheersd een tal maatregelen die de infrastructuur raken konden worden genomen die de gevolgen van de rampsterk kon beperken.

Wanneer de verzoekende partij zoals velen vaststelt dat er geen openbare werken ondernomen worden bij gebrek aan geld en budget en dat anderzijds dat geld zomaar “verdwijnt” tengevolge van corruptie, is de reactie hierop uiteraard rechtstreekse actie door middel van hulp maar ook een enorme woede en frustratie ten opzichte van de regering , hetzij de President en zijn partij de MPLA die bovendien geen enkele kritiek dulden

Deze reactie is in de omschreven dramatische context, die vaststaat, - uitermate redelijk, humaan en begrijpelijk indien de feiten teruggespeeld worden in eigen context, een demarche die het CGVS duidelijk niet maakt.

De demarche dient echter centraal te staan , zoniet worden de in het middel aangehaalde bepalingen en beginsels geschonden ;

Het CGVS betwist ten slotte niet dat de verzoekende partij actief zou zijn geweest voor deze vereniging.

Deze is echter niet te betwisten.

-Verzoekende partij heeft het doel, de activiteiten , de leden, de financieringsmiddelen van de vereniging grondig omschreven.

_Zij heeft verklaard steun te hebben geboden aan een tehuis voor kinderen, EL SHADDAI een tehuis dat degelijk bestaat en gelokaliseerd is op de plek die zij heeft aangegeven

[...]

De verzoekende partij heeft daarnaast alle bewijzen voorgelegd van haar nationaliteit en haar recent verblijf tot voor haar vlucht, in Angola, elementen die evenmin worden betwist door het CGVS ;

Het CGVS beslist niettemin dat de implicatie van de verzoekende partij in haar vereniging niet van aard is om problemen te hebben verwekt, daar hij van oordeel is dat de vereniging van de verzoekende partij niet zou zijn benadeeld door de kwestieuze tv uitzending.”

Na een theoretische uiteenzetting en het hernemen van de motivering van de bestreden beslissing stelt verzoeker vervolgens onder meer als volgt in zijn verzoekschrift:

“De bestreden beslissing is eigenlijk enkel gebaseerd op beweerde vastgestelde tegenstrijdigheden en onduidelijkheden.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij de USB stick voorgelegd heeft op haar interview en dat deze reeds gedurende het interview overlopen werd.

Dat de verzoekende partij niet geconfronteerd werd met de vastgestelde aangehaalde tegenstrijdigheden die, in casu , centraal en determinerend staan voor de weigering van de status en SB.

Dat verzoekende partij evenmin opnieuw opgeroepen werd.

Zodoende worden de hierboven omschreven rechtsbepalingen geschonden.

Verzoekende partij kan zich niet verweren indien zij niet eens de kans krijgt om het uit te leggen Verzoeker wordt maar één maal gehoord en er wordt van verwerende partij verwacht dat hij de kans krijgt om zich te verdedigen en elke onduidelijkheid voor de dossierbehandelaar kan verklaren tijdens het gehoor.

Verder dient te worden vastgesteld dat het administratief dossier die op haar aanvraag overgemaakt werd door het CGVS geen copie inhoudt van de vertalingen van de commentaren van de beelden die op de stick te zien staan noch van de eventuele ondertitels die bij deze beelden horen, evenmin zijn, er copies van de vertaling van de wordtext waarvan sprake in de beslissing.

Dat de verzoekende partij zich tegen de beslissing derhalve niet deugdelijk kan weren;

Dat de RVVV hierdoor echter evenmin controle kan uit oefenen;

Dat de beslissing derhalve dient te worden vernietigd;

Dat verder dient te worden vastgesteld dat zelfs indien het CGVS terecht zou stellen , - quod non – dat de verzoekende partij ten onrechte zou zijn gaan klagen bij de nationale televisie, dit in de context van Angola nog geen reden is om te mogen uitsluiten dat de verzoekende partij hierdoor in problemen zou zijn geraakt.

Dat private hulp bieden aan armen discreet dient te gebeuren, zoniet wordt hierdoor impliciet gesteld dat de autoriteiten en de Staat in hun opdracht falen;

Van zodra de geboden hulp openbaar wordt en bovendien gemediatiseerd wordt wordt dit reeds aanzien als een kritiek ten opzichte van de regering.

Een regering die zelfs maatregelen getroffen heeft om de armoede zoveel mogelijk onzichtbaar maken....DOOR DE ARMEN BUITEN DE CENTRAS TE VERWIJDEREN

[...]

Dat deze persartikels een commentaar inhouden ivm het door de regering oplegd verbod , om ambulante verkopen in de steden en in de hoofdstad Luanda toe te laten, ivm de regelmatige uitdrijvingen van armen naar de periferie , ivm de schrijnende noden van een groot deel van de bevolking een elementaire producten zoals water, elektriciteit , basisvoedingswaren,

Dat in zulke context openbaar optreden ten voordele van een arme bevolking die door de overstromingen geraakt wordt, helemaal niet wordt aanzien als een positieve actie, doch wel als een kritiek ten aanzien van de overheid.

In dit opzicht is de feitelijke omstandigheid dat in werkelijkheid de geboden hulp al dan niet toegeschreven werd aan de vereniging of aan de overheid of aan de vereniging maar met fondsen van de regering van subsidiair belang : hetgeen degelijk van belang is, is dat de verzoekende partij hierop zelfs ten onrechte, reageerde; Haar reactie was op zich een politieke acte; vermits in Angola, wie niet “voor” MPLA is, wordt geacht tegen MPLA te zijn, hetgeen uiteraard voor problemen zorgt.

De verzoekende partij heeft de TV reportage waar zij geïnterviewd werd enkel op TV gezien.

Zij heeft, al dan niet terecht, geoordeeld dat de manier waarop de actie voorgesteld werd kon laten denken dat de hulp op een of andere manier, in zekere mate door de MPLA geboden werd.

In de hoger beschreven context , waar verzoekende partij persoonlijk had kunnen vaststellen dat de bevolking niet alleen het slachtoffer was geweest van de (voorzienbare) weersomstandigheden maar ook van de inertie van de regering bij gebrek aan budget om de dorpen van de nodige infrastructuur te voorzien, heeft verzoekende partij woedend en onredelijk gereageerd.

Een woede die evenredig was met jaar engagement : verzoekende partij had immers besloten tijdelijk haar werk op te geven om zich uitsluitend aan haar hulpopdracht te kunnen besteden.

Verzoekende partij had geen probleem gehad vooreerst indien de televisie de gevolgen van de overstromingen niet was komen filmen : de armoede van de bevolking werd hierdoor uitermate zichtbaar, openbaar, daar waar de regering die armoede negeert en onzichtbaar probeert te maken; verder indien verzoekende partij hierop niet had gereageerd.

De volgende persartikels illustreren de heersende druk die door de MPLA geoefend wordt, de heersende corruptie binnen de regering, de wanhoop van de bevolking en de moeilijkheid om tegen de regering op te treden.

Dat deze analyse ook dient te worden bekrachtigd door het verslag van Amnesty International, dat de Angolese regering aanklaagt en op mensenrechten schendingen duidt.

[...]

Dat de verzoekende partij derhalve degelijk een reëel risico loopt in geval van terugkeer naar Angola, waar de MPLA nogmaals de verkiezingen gewonnen heeft et bijgevolg aan de macht blijft;

Dat alles bewijst dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

AANGAANDE DE SUBSISIAIRE BESCHERMING

Het CG behandelt enkel de SB in het kader van artikel 48.4 C doch niet in het kader van artikel 48/4 b.

Het CGVS geeft echter geen enkele reden aan waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekster en op basis van de aangebrachte informatie

Dat de beslissing van het CGVS bijgevolg de aangehaalde middelen schendt.”.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikelen 2, § 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient erop gewezen dat artikel 2 van deze wet geen onderverdeling in paragrafen kent. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

Verzoeker voert aan dat hij door de Angolese autoriteiten wordt bedreigd omdat hij protesteerde tegen het vermelden in een tv-reportage over hulp aan slachtoffers van een natuurramp van de regeringspartij MPLA in de plaats van zijn eigen hulporganisatie. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) uit de vertaling van de door verzoeker voorgelegde fragmenten van de tv-reportage (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt dat zijn hulporganisatie wel degelijk wordt vermeld, terwijl dit volgens zijn verklaringen net de aanleiding is geweest voor het ontstaan van zijn problemen met de Angolese autoriteiten; (ii) zijn verklaringen tijdens zijn gehoor tegenstrijdig zijn met de uiteenzetting van zijn vluchtrelaas in een door hem voorgelegd Word-document op een USB-stick (zie map 'Documenten' in het administratief dossier); (iii) het niet aannemelijk is dat hij na zijn vrijlating nog gedurende bijna een jaar in Angola bleef en vervolgens met zijn eigen paspoort via een internationale luchthaven Angola verliet terwijl hij beweert internationale bescherming te behoeven wegens bedreigingen door de Angolese autoriteiten; en (iv) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal vooreerst terecht dat uit de vertaling van de tv-reportage op de door verzoeker voorgelegde USB-stick blijkt dat verzoekers bewering dat zijn hulporganisatie niet zou zijn vermeld tijdens deze reportage, niet met de werkelijkheid overeenstemt:

*“U verklaarde dat er een groot onweer was in Benguela in 2015 en dat er huizen vernietigd waren (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde dat u ontslag nam op uw werk, u zich wou toewijden aan mensen die geen dak meer boven hun hoofd hadden, dat jullie op 28-03-2015 kleding, dekens en voeding brachten naar mensen die dakloos waren geworden en dat er een televisieploeg aanwezig was die jullie acties filmde en verslag bracht over wat er was gebeurd. U verklaarde dat er echter **niet werd gesproken over de naam van jullie vereniging bij het uitzenden van die beelden** maar dat het uitzending van de MPLA [Angolese regeringspartij]. U verklaarde dat u daarna naar de kantoren van de Angolese televisie [TPA] bent gegaan om te zeggen dat ze bij die beelden moesten vermelden dat het om jullie vereniging ging en niet over de MPLA, waarna ze zeiden dat ze niets meer konden doen. U bent later nog eens teruggegaan naar de kantoren van de Angolese televisie, waarna u opnieuw bot ving. U verklaarde dat u later gearresteerd werd door de politie omdat ze wisten dat u naar de TPA [Angolese televisie] was gegaan en ze vroegen u om te stoppen [met aan te dringen over het feit dat u wou dat uw organisatie vermeld werd bij die beelden] (gehoorverslag CGVS, p. 8). U ging akkoord met de politie en u werd na 2 dagen vrijgelaten. U verklaarde dat uw organisatie Projecto Amor ao Próximo ofwel PAP was (gehoorverslag CGVS, p. 9). U legde een USB-stick neer, waarover u verklaarde dat de bewuste reportage te zien is waarin verwezen wordt naar het MPLA (gehoorverslag CGVS, p. 14). De klank bij de reportage werd vertaald door een vertaler die het Portugees machtig is [zie vertaling geschreven blad bij filmpje1, toegevoegd aan administratief dossier] en uit de vertaling blijkt dat de nieuwsanker bij de beelden het volgende zegt: “...jongeren tonen hun solidariteit. Het ‘Projecto Amor ao Próximo’ brengt zo 150 maaltijden per dag naar deze jongeren”. **Uit de vertaling blijkt dus dat uw organisatie ‘Projecto Amor ao Próximo’ wel degelijk vermeld wordt bij de beelden, wat haaks staat op uw verklaringen dat uw organisatie niet wordt vermeld bij de beelden.** Iedereen die deze beelden bekijkt en de ondertitels kan lezen waarin de MPLA vermeld wordt [“MPLA toont zich solidair met slachtoffers van de natuurramp”] en dus de Portugese taal machtig is, kan ook horen dat uw organisatie vermeld wordt. **Het dient opgemerkt te worden dat het kernelement waarop de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas gebaseerd zijn, verzonnen is.** Door het feit dat u hierover probeert te liegen en door het feit dat uw organisatie wel degelijk vermeld wordt bij het uitzenden van deze beelden over de liefdadigheidsactie, kan er dan verder ook geen geloof worden gehecht aan uw pogingen bij de Angolese televisie om de naam van uw organisatie wel te laten vermelden bij de beelden [dit zou immers compleet nutteloos geweest zijn gegeven het feit dat de naam van uw organisatie wel degelijk wordt vermeld bij de beelden en er dus geen probleem is] noch aan uw arrestatie door de politie die voortvloeit uit uw aandringen bij de Angolese televisie.”*

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift opmerkt dat het administratief dossier geen vertaling bevat van de tv-reportage of het Word-document op de door hem voorgelegde USB-stick, kan hij niet worden bijgetreden, daar het administratief dossier wel degelijk van beide stukken een vertaling bevat (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Daarenboven dient erop gewezen dat het inzagerecht verzoeker toelaat om zijn dossier op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren indien hij van oordeel is dat informatie in het dossier ontbreekt. In tegenstelling tot wat verzoeker in voorliggend verzoekschrift stelt, kon hij wel degelijk kennis nemen van deze informatie aangezien het administratief dossier een kopie van deze informatie bevat. Indien verzoeker bepaalde stukken niet zou hebben ontvangen, was het aan hem om het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hiervan op de hoogte te stellen en de bedoelde stukken in te zien of alsnog aan te vragen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet de kans kreeg om zich te verweren aangaande de beelden van de tv-reportage, daar hij maar eenmaal werd gehoord en tijdens dit gehoor de door hem voorgelegde USB-stick werd overlopen, dient erop gewezen dat uit een lezing van gehoorverslag niet blijkt dat de commissaris-generaal ten tijde van het gehoor reeds kennis had van de vertaling van de tv-reportage (gehoorverslag CGVS, p. 16 en 22), terwijl redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, die zelf deze USB-stick voorlegt, een gedegen kennis heeft van de inhoud van de stukken die hij ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming voorlegt. Dit klemt des te meer daar hij daarentegen in zijn verzoekschrift opmerkt dat hij de tv-reportage enkel op tv heeft gezien (p. 19).

Bovendien laat verzoeker na in zijn verzoekschrift *in concreto* uiteen te zetten wat zijn verweer zou zijn geweest dat hij zou willen voeren betreffende deze tv-reportage en op welke wijze dit een ander licht zou (kunnen) werpen op de motieven van de bestreden beslissing, hetgeen gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep allerm minst ernstig is. Het voorgaande geldt overigens eveneens voor wat betreft het Word-document op de voorgelegde USB-stick.

Gezien het voorgaande wordt de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing eveneens op terechte en pertinente wijze dat het door verzoeker voorgelegde Word-document op de USB-stick met een overzicht van zijn vluchtrelaas op verschillende punten tegenstrijdig is met zijn verklaringen tijdens zijn gehoor:

*“U legde daarnaast ook nog een Word-document neer die op uw usb-stick stond, waarop het door u geopperde asielaas staat uitgeschreven [zie informatie toegevoegd aan administratief dossier]. Er kan echter opgemerkt worden dat deze geschreven versie op sommige punten manifest tegenstrijdig is met uw verklaringen afgelegd tijdens het gehoor op het CGVS. U verklaarde immers dat u op de 30ste, na de uitzending van die beelden, naar de directie van het TPA [Angolese televisie] bent gegaan en hen zei dat ze bij die beelden moesten vermelden dat het over jullie vereniging ging en niet over het MPLA (gehoorverslag CGVS, p. 7), waarna u te horen kreeg dat ze niets meer konden doen, dat de beelden uitgezonden waren, dat het een afgesloten hoofdstuk was en dat u later moest terugkomen. U bent teruggegaan, waarna de persoon die u ontving zei dat u moest ophouden met aandringen en het anders in uw nadeel zou kunnen lopen. Volgens de versie op het Word-document besloten jullie echter te gaan protesteren aan de Televisão Pública de Angola, waarna de openbare televisie van Angola niet reageerde, er geen enkele officiële brief naar jullie werd gestuurd en er jullie werd gezegd dat jullie zich gedeisd moeten houden. Uw versies, waarbij u de ene keer [alleen] naar de directie van de openbare Angolese televisie zou gegaan zijn en tot tweemaal toe een gesprek met een medewerker zou gehad hebben, is tegenstrijdig met de versie waarin jullie besloten te gaan protesteren, maar er geen reactie kwam van de openbare televisie van Angola. U verklaarde verder dat u op 18 mei naar de gemeente bent gegaan om in orde te zijn met uw militaire verplichtingen, waar u te horen kreeg dat u na 2 weken moest terugkeren en op 18 mei naar het TPA [Angolese televisie] bent gegaan om uw verhaal te doen over wat er gebeurd was in Benguela. Dit is echter weinig coherent met het Word-document waarin staat dat u op 18-05-2015 naar de gemeente ging voor een uittreksel uit het strafregister voor professionele redenen, waar u te horen kreeg dat u een week nadien moest teruggaan en u helemaal niets vermeld heeft over een bezoek aan TPA [integendeel, het enige dat u vermeldde was dat jullie op 30-03-2015 gaan protesteren waren aan de TPA]. U verklaarde dat u opgepakt werd door de politie op 19-06-2015 en naar het **politiekantoor in Viana** werd gebracht. In het Word-document staat echter dat u meegenomen werd naar een voor u **onherkenbare plaats** en na twee nachten naar huis werd gebracht: dat u enerzijds zegt dat u naar het politiekantoor van Viana werd gebracht hoewel u eerder verklaard had dat u het een onherkenbare plaats was, is tegenstrijdig [des te meer gezien het gehoor op het CGVS later plaatsvond dan het moment waarop u de versie in het Word-document samenstelde, en de feiten dus al langer geleden zijn op het moment van het gehoor].”*

In zoverre verzoeker dienaangaande opmerkt dat het administratief dossier geen vertaling van het Word-document bevat en dat hij tijdens zijn gehoor niet met deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld (zie *supra*). Voor het overige voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen de voormelde motieven. Aldus wordt de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker na zijn vrijlating nog bijna een jaar in Angola verbleef en vervolgens met zijn eigen paspoort via een internationale luchthaven Angola verliet, terwijl hij meent internationale bescherming te behoeven wegens een vrees voor vervolging vanwege de Angolese autoriteiten:

“Ten slotte kan nog opgemerkt worden dat, indien de vervolgingsfeiten waargebeurd zouden zijn – wat hierboven betwist wordt – het uiterst vreemd is dat u simpelweg nog een jaar in Angola bleef na uw arrestatie: u verklaarde dat u opgepakt werd op 19-06-2015, twee dagen in de gevangenis zat, daarna een akkoord sloot met de politie en op 25-05-2016 vertrokken bent uit Angola (gehoorverslag CGVS, p. 8). U gevraagd of u naar Europa reisde met uw eigen paspoort (gehoorverslag CGVS, p. 22), antwoordde u bevestigend. U gevraagd welk visum u had, antwoordde u [een visum van] Portugal. U gevraagd hoe u daar bent aan geraakt, verklaarde u dat u naar de ambassade van Portugal bent gegaan. U gevraagd hoe u door de paspoortcontrole bent geraakt op de luchthaven (gehoorverslag CGVS, p. 23), verklaarde u dat u iemand kent bij de immigratiedienst en dat die u heeft geholpen om de controle te passeren zonder dat u gecontroleerd werd.

U verklaarde dat u op de luchthaven toekwam, dat die vriend uw paspoort en ticket vroeg, dat u hem moest volgen en dat u dan wachtte op uw vlucht. U gevraagd of u dan niet vreesde dat de autoriteiten erachter zouden komen dat u het land ontvluchtte indien u reisde met uw eigen paspoort (gehoorverslag CGVS, p. 24), verklaarde u dat u bang was, maar het een groot risico is om met een andere identiteit te reizen. Het dient opgemerkt te worden dat het feit dat u simpelweg met uw eigen paspoort reisde, hoewel u de Angolese autoriteiten vreesde, ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de door u geopperde vrees ten opzichte van de Angolese autoriteiten. Uw uitleg dat u zomaar zonder controle door de paspoortcontrole kon geraken, op weg naar de Schengenzone in Europa, zonder dat u enigszins concreet weet uit te leggen hoe u hierin slaagde, of op welke wijze uw vriend beweerdelijk erin geslaagd zou zijn om u door de paspoortcontrole te laten passeren - u verklaarde immers niet te weten wat uw vriend, die u op de luchthaven bijstond, eigenlijk deed met uw papieren, alvorens u erin slaagde het land per vliegtuig te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) - is onaannemelijk, en overtuigt niet. Het kan dan ook enkel vastgesteld worden dat u met uw eigen paspoort Angola verliet via de internationale luchthaven. Dit wijst er geenszins op dat u gezocht zou worden door de Angolese autoriteiten.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen de hiervoor geciteerde pertinente motieven.

Aldus wordt de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Tevens oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier):

“U legde een aantal documenten neer. Op de USB-stick die u neerlegde staan verder foto’s waarop u te zien bent met een T-shirt van de organisatie PAP: het CGVS betwist niet dat u actief bent geweest in deze organisatie of dat u enige linken zou hebben [gehad] met deze organisatie. Op deze USB-stick staan nog twee filmpjes (zie print screen van filmpje 2 en 3), waarop enkele jongeren te zien zijn die aan het dansen zijn, en niets meer dan dat. U legde nog Angolese identiteitsdocumenten neer, zoals een geboorteakte en een uittreksel uit de burgerlijke stand. Het CGVS betwist uw Angolese identiteit echter niet. Deze documenten weten dan ook bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.”

Opnieuw voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen de hiervoor geciteerde motivering.

Aldus wordt ook deze motivering door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Verder stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat de uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift op verschillende punten de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas eens te meer onderuit haalt.

Zo benadrukt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij hulp bood vanuit een katholiek-christelijke bekommernis in het kader van een natuurramp (zwaar onweer). Hij stelt dat het bieden van hulp in Angola discreet dient te gebeuren omdat het anders wordt beschouwd als het bekritisieren van het beleid van regeringspartij MPLA. Door de tv-reportage werd zijn hulp evenwel openbaar en kreeg hij problemen met de Angolese autoriteiten, zo voert verzoeker aan.

Noch tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch in het Word-document met een overzicht van zijn vluchtrelaas dat hij zelf voorlegde wordt evenwel melding gemaakt van een vrees voor vervolging omwille van het loutere feit dat verzoeker hulp heeft geboden aan mensen in nood en het feit dat die hulp, door het openbaar worden ervan in een tv-reportage, zou worden beschouwd als kritiek op het beleid van regeringspartij MPLA. Wanneer verzoeker op het einde van zijn gehoor werd gevraagd of hij nog iets had toe te voegen, antwoordde hij ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 25). Deze uiteenzetting heeft dan ook een louter *post factum*-karakter en kwam duidelijk tot stand na confrontatie met de bestreden beslissing. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift plots een gewijzigde dan wel een bijkomende vrees voor vervolging ten aanzien van zijn nationale autoriteiten opwerpt, doet, gelet op het laattijdig en *post factum*-karakter ervan, afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van het door hem aangevoerde vluchtrelaas.

Het voorgaande klemt des te meer daar de voormelde uiteenzetting in het verzoekschrift verschillende tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden bevat.

Zo stelt verzoeker dat hij *“al dan niet terecht, [heeft] geoordeeld dat de manier waarop de actie voorgesteld werd kon laten denken dat de hulp op een of andere manier, in zekere mate door de MPLA geboden werd”* (verzoekschrift, p. 19), doch uit de weergave van het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk wordt omschreven als in overeenstemming met de beleefde feiten (p. 3), blijkt dat verzoeker meende dat zijn hulporganisatie niet wordt vermeld in de tv-reportage en dat net de MPLA met de eer gaat lopen, waartegen hij verhaal ging halen bij de tv-zender.

Ook stelt verzoeker dat zijn woede werd aangewakkerd door het feit dat de Angolese autoriteiten geen infrastructuurwerken uitvoerden om de lokale bevolking te beschermen ingeval van *“(voorzienbare) weersomstandigheden”* (verzoekschrift, p. 20). Nochtans beweert hij bij de uiteenzetting van de feiten in zijn verzoekschrift dat het onweer van maart 2015 *“de eerste grootschalige natuurlijke ramp”* was die hij in zijn toen 23 levensjaren had meegemaakt. Op welke wijze zijn woede ten aanzien van de Angolese autoriteiten dermate kan zijn ontstoken omwille van een onvoorzienbaar en grillig natuurfenomeen waartegen de Angolese autoriteiten bezwaarlijk bovenmenselijke maatregelen konden nemen, dat hij meent heden internationale bescherming te behoeven, kan niet worden ingezien. Dat de informatie over deze natuurramp (verzoekschrift, p. 4-7) op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht zou kunnen werpen, wordt door verzoeker enkel beweerd maar niet *in concreto* uiteengezet.

Verder stelt zich tevens de vraag waarom de reportagemakers door de Angolese autoriteiten niet zouden worden vervolgd, indien het openbaar bekendmaken van de hulp geboden door verzoeker en zijn vereniging op zich zou worden beschouwd als onaanvaardbare kritiek op het beleid van regeringspartij MPLA, zoals verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift. Verzoeker maakt immers geen enkele keer melding van dergelijke vervolging, terwijl het net de reportagemakers waren die volgens verzoekers uiteenzetting de geboden hulp in de openbaarheid zouden hebben gebracht. Dat verzoeker vervolgens zou trachten de uitdrukkelijke vermelding van zijn hulporganisatie in de reportage te bekomen omdat dit volgens hem in de reportage ontbreekt en de MPLA onterecht met de eer zou gaan lopen, valt bezwaarlijk te rijmen met de uiteenzetting in zijn verzoekschrift dat het bieden van hulp in Angola discreet dient te gebeuren.

De informatie die verzoeker opneemt in zijn verzoekschrift is geenszins van aard op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen. Deze informatie is immers van louter algemene aard, heeft geen betrekking op zijn persoon en volstaat dan ook niet om de door hem aangevoerde vrees voor vervolging alsnog *in concreto* aannemelijk te maken.

Tot slot stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat verzoeker verklaarde dat hij op 30 mei 2016 in België aankwam (gehoorverslag CGVS, p. 24), maar dat hij pas op 27 september 2016 zijn verzoek om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties indiende. Hiermee geconfronteerd tijdens zijn gehoor antwoordde verzoeker als volgt: *“Ik was aan het bekijken wat ik werkelijk zou doen, ik kende het proces niet, ik had geen informatie. Ik probeerde mij te oriënteren. Ik kende hier ook niemand.”* (gehoorverslag CGVS, p. 24). Redelijkerwijze kan echter worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en na zijn aankomst nog vier maanden wachtte alvorens zulk verzoek in te dienen, toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte; deze houding houdt tevens een negatieve indicatie in van verzoekers algehele geloofwaardigheid. Het voorgaande klemt des te meer daar verzoeker vóór zijn komst naar België nog ongeveer vijf dagen in Portugal heeft verbleven. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat België het eerste veilige land was waar hij naartoe kon reizen en dat hij niet in Portugal wenste te blijven want *“Vanwege de sterke banden tussen beide landen [Portugal en Angola] vrees ik makkelijker te kunnen opgespoord te worden door de personen voor wie ik Angola verliet”* (administratief dossier, stuk 17, verklaringen 31 en 33). Indien verzoeker werkelijk Portugal wenste te verlaten omwille van de banden tussen Portugal en Angola en zijn vrees dat hij in Portugal zou kunnen worden opgespoord door zijn vervolgers, kan eens te meer worden verwacht dat verzoeker bij zijn aankomst in België zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Zelfs indien kan worden aangenomen dat verzoeker zich diende te *“oriënteren”*, blijkt uit zijn verklaringen in verband met zijn verblijf in Portugal dat verzoeker alleszins op de hoogte was van de mogelijkheid om op één of andere manier in Europa (internationale) bescherming te krijgen tegen zijn vervolgers. Verzoekers houding is niet verenigbaar met de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormelde wetsbepaling zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER